

пристигналъ въ София и веднага му възложили роля: Неронъ отъ „Камо Градяши“. Макарь да билъ вече въ запаса, той нѣмалъ още гражданско облѣкло и затова се явявалъ на репетиции въ капитанска униформа.

По-късно — презъ 1922 година — Богомилъ Андреевъ заминалъ за чужбина. Една година той следвалъ театрална школа въ Виена и една година въ Берлинъ — въ школата на Художествения театъръ, ръководена отъ Н. О. Масалитиновъ. Презъ 1923 година той останалъ въ частната школа на Масалитинова, дѣто училъ театрално изкуство наредъ съ много други славяни.

Презъ 1924 година се завърналъ въ България, вече школуванъ артистъ, и се установилъ въ родния си градъ. Въ Кюстендилъ станалъ директоръ на любителска труппа, която ръководилъ само една година. Презъ идната година той е билъ артистъ въ труппата на Русенския общински театъръ, на който билъ директоръ рускиятъ режисьоръ Борисъ Еспе. Въ Русе Богомилъ Андреевъ игралъ една година като артистъ на първи роли, на другата година се върналъ пакъ въ Кюстендилъ, дѣто ръководилъ любителския театъръ цѣли две години — 1926 и 1927. Презъ това време той уреждалъ на кюстендилска сцена гостувания на първитѣ ни артисти: Сава Огняновъ, В. Кирковъ, Ел. Снѣжина и др. Благодарение уси-